

Панијум — број девет

Четврта линија

Jeff Pippenger

2025-04-01

И цар јужни разгневиће се, и изаћи ће и војеваће с њим, с царем северним; и подићи ће велико мноштво; али ће мноштво бити предано у његову руку. И кад одведе мноштво, срце ће му се узвисити; и обориће многе десетине хиљада; али се тиме неће оснажити. Данило 11:11, 12.

Једанаести и дванаести стих поистовећују Путинову победу над Украјином и Европском унијом, као и последице и одјеке за Путина након његове победе у украјинском рату, са Птолемејем, представљеним у његовој победи код Рафије 217. године пре Христа и његовом пропашћу у дванаестом стиху. Тема ових стихова јесте успон и пад цара југа.

До ове тачке, чланци су поистовећивали основне теме пророчких линија једанаестог поглавља. Једанаестом стиху потребно је још мало времена пре него што наставимо даље у поглављу. Данило 11, стих 11, усклађује се са Откривењем 11, стих 11.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх спопаде оне који их гледаху. Откривење 11:11.

Године 2023, два сведока које је звер из бездана убила стадоше на своје ноге. Сведочанство републиканског рога отпочело је 2015. године, када је Доналд Трамп објавио своју кандидатуру за председништво, а 2020. године аждаја, коју представљају глобалисти у свету, и глобалисти који чине Демократску странку, у спрези са глобалистима Републиканске странке (RINO), украли су изборе и поставили Џоа Бајдена, те тако убили Доналда Трампа на улици. Протестантски рог, представљен службом Future for America, био је убијен услед ширења погрешног предсказања које је описивало напад ислама на Нешвил. Године 2023, и републикански и протестантски рог били су васкрснути. Једанаести стих поистовећује почетак украјинског рата од 2014. године па надаље са коначном победом Путина и Русије.

Једанаести стих представља видљиви испит који достиже свој врхунац на суду за адвентизам уопште, али и за оне који су прихватили светлост 9/11 и долазак трећег тешког јада; међутим, пре свега, он је за оне који ће се сматрати одговорнима за светлост пророштва која је била поступно отварана од јула 2023. године.

Вођство адвентизма било је заобиђено 1989. године, као што је то било предочено Христовим рођењем у том пророчком раздобљу. Приликом Христовог крштења Он је почео да позива ученике који су били „темељ“ хришћанске Цркве, чиме је предочен 11. септембар, када је, са доласком ислама трећег тешко, Господ повео свој народ натраг на старе стазе Јеремијине, које представљају темеље адвентизма. Дана 11. септембра суд живима отпочео је од дома Божјег, а адвентизам је одбацио светлост анђела из Откривења осамнаест исто

тако сигурно као што су Јевреји одбацили Исуса као Месију. Они који су прихватили светлост анђела из Откривења осамнаест потом су били кушани разочарањем од 18. јула 2020. године.

У јулу 2023. године, светлост Данила 11, 11. стиха, препознаје спољашњу линију садашње истине. Та светлост спољашњег пророчког испуњења, која се налази у 11. стиху 11. главе Данила, отворена је васкрслим девицама у 11. стиху 11. главе Откривења. Откривење препознаје унутрашњу историју као ону коју Данило отвара као спољашњу историју.

Они који су разматрали светлост која је била отворена почев од јула 2023. представљају две различите класе, јер је већ било оних који су некада заједно ходили после јула 2023, а који више не ходе заједно. Суд је поступан и, почев од 9/11, Цркви адвентиста седмог дана било је дато „време да се покаје“ због свога одбацивања „правила пророчког тумачења које су усвојили Милер и његови сарадници“, а које је она поступно одбацивала почев од 1863. Почев од 9/11 па до 18. јула 2020, Цркви адвентиста седмог дана била је дата њена последња прилика да се покаје, и у том тренутку били су испитани они који су учествовали у прогласу у Нешвилу 2020. године. У јулу, завршна фаза очишћења представљена је једанаестим стиховима једанаестих поглавља у књигама Данила и Откривења.

Управо у овом процесу испитивања извршава се други од трију тестова. Други тест је визуелни тест, којем претходи тест апетита и који се окончава трећим тестом, који је, за разлику од претходна два теста, лакмус-тест. Када се девојке у поноћ пробуде на повик: „Ево женик иде“, једна група има потребно уље, а друга је изгубљена. Милерити су испунили управо ово искуство и, чинећи то, показали су разумевање и спољашње и унутрашње линије пророштва.

Када су објављивали поруку другог анђела, поистовећујући пале протестантске цркве са кћерима Вавилонa, објављивали су поруку која је била спољашња у односу на њихово искуство. Да би најпре могли да објаве поруку Поноћног поклича, било је потребно да себе виде као девице које су се налазиле у времену одлагања. У једанаестом стиху и Данила и Откривења, у једанаестој глави, унутрашње и спољашње поруке биле су отворене као садашња истина од јула 2023. године.

У првом поглављу Данила, друга и видљива проба била је када су затекли да су лица Данила и тројице достојника лепша и пунија по „изгледу“ него код оних који су јели вавилонску храну. У другом поглављу, видљива проба представљена је као пророчка проба која захтева да се исправно протумачи скривена порука за коју се коначно показује да је обличе царстава библијског пророштва. Прво, друго и треће поглавље Данила представљају првог, другог и трећег анђела из Откривења четрнаест.

Други анђеол из Откривења четрнаесте главе односи се на спољашњу поруку милеритске историје, а друго поглавље Данила такође се односи на спољашњу линију са ликом звери пророчке историје. Визуелни испит у првом поглављу био је заснован на Данилу и тројици достојних, и стога представља унутрашњу линију. Спољашња и унутрашња линија пророчанства, представљене паралелом између првог до трећег поглавља Данила и три

анђела из Откривења четрнаесте главе, пружају још једно сведочанство о поруци другог анђела као испуњеној у милеритима.

Милерити су, када су испунили објављивање Поноћног поклича, проповедали и спољашњу и унутрашњу поруку. Њихова спољашња порука била је порука другог анђела из Откривења четрнаест, чиме се порука милерита непосредно повезује са другим анђелом и са ликом из Данила два. Тај лик представља спољашња царства библијског пророштва, од дословног Вавилона до савременог Вавилона, који долази своме крају при затварању људског времена милости. Милерити се поново повезују са спољашњом поруком Вавилона. Данилов видљиви испит био је заснован на исхрани коју је изабрао да једе, а први анђеол из Откривења десет, који је сишао и ставио једну ногу на земљу, а другу на море, имао је отворену књижицу, коју је Јовану било заповеђено да поједе. Први анђеол је представљен апетитом и за њим следи видљиви испит. Видљиви испит обухвата и унутрашњу и спољашњу линију истине.

Једанаести стих једанаесте главе Данила, у паралели са једанаестим стихом једанаесте главе Откривења, представља двоструки видљиви тест. Тест се завршава на лакмус-тесту, када девојке показују да ли имају уља или не. То испољавање настаје непосредно пре завршетка времена милости при недељном закону у Сједињеним Државама. Завршетак времена милости при недељном закону био је предображен 22. октобром 1844. године. Непосредно пре 22. октобра 1844, 17. августа 1844, милерити су носили поруку као плимни талас дуж источне обале Сједињених Држава.

1989. година је време краја, када је књига пророка Данила била отпечаћена; а када је књига пророка Данила отпечаћена, увек долази до умножавања знања, што производи две класе богомољаца. Година 1989. је прва од та три испитна путоказа, као што је предочено доласком првог анђела 1798. године. Када је први анђеол сишао 11. августа 1840, он је представљао анђела из Откривења осамнаест који силази 11. септембра. Прво разочарање у милеритској историји означило је долазак другог анђела и предочило 18. јул 2020. године, и почетак времена одлагања. Милерити су се поступно будили за поруку другог анђела и за чињеницу да су они девице у причи о десет девица. Били су потпуно пробуђени на логорском састанку у Ексетеру у августу 1844. године. Сто четрдесет и четири хиљаде били су пробуђени у јулу 2023. године, када је порука Поноћног вапаја почела да се поступно отпечаћује.

Време одлагања за милерите окончано је у Ексетеру, баш као што је окончано за Лазареву породицу када је Исус васкрсао Лазара да то постане крунишући чин Христове службе, када је Лазар постао „печат“ Његове службе. Лазарево васкрсење означава крај времена одлагања и запечаћење Божјег народа. Тријумфални улазак који је уследио представљао је праслику објављивања поруке Поноћног вапаја у историји милеритског покрета. Тема једанаестог стиха једанаестог поглавља Данила јесте уздизање и пад цара југа, и она води ка бици код Панијума у стиховима тринаест до петнаест. Ти стихови су лакмус-проба на којој се печат полаже на чела мушкараца и жена који треба да буду подигнути као застава у шеснаестом стиху.

Петнаести стих испунио се у бици код Панијума, што је у складу са Христовом посетом Кесарији Филиповој. Тамо, у Кесарији Филиповој, Христос је Симону Варјони променио име у Петар, означавајући печатење сто четрдесет и четири хиљаде. Од тада је ученицима почела да се открива светлост о ускоро долазећем крсту. Када је Христос променио Симоново име у Петар непосредно пре крста, то се подударило са лакмус-пробом Ексетера и Лазара, што је водило ка Тријумфалном уласку у Јерусалим. Саборски састанак у Ексетеру од 12. до 17. августа представља коначно утврђивање у истини пре потресања, које је земљотрес недељног закона у једанаестим поглављима Данила и Откривења.

„Дело у Battle Creek-у је истога поретка. Вође у санаторијуму помешале су се са неверницима, примајући их, мање или више, у своја већа, али то је као да приступају делу затворених очију. Њима недостаје расуђивање да виде шта ће се свакога часа сручити на нас. Постоји дух очајања, рата и крвопролића, и тај дух ће расти све до самог краја времена. Чим народ Божји буде запечаћен на својим челима — то није никакав печат или жиг који се може видети, него утврђеност у истини, и умно и духовно, тако да се не могу поколебати — чим Божји народ буде запечаћен и припремљен за потресање, оно ће доћи. Уистину, оно је већ отпочело. Судови Божји сада су над земљом, да нам дају опомену, како бисмо знали шта долази.” Manuscript Releases, volume 10, 252.

Запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде било је представљено логорским састанком у Ексетеру, Христовом променом Симоновог имена у Петар и васкрсењем Лазара. То васкрсење представља васкрсење два сведока у једанаестом поглављу Откривења. Стихови од десетог до шеснаестог представљају скривену историју четрдесетог стиха. Разотпечаћивање скривене историје четрдесетог стиха отпочело је у оквиру историјског испуњења једанаестог стиха и украјинског рата. Од јула 2023. та скривена историја налази се у процесу разотпечаћивања од стране Лава из Јудиног племена.

Када су у једанаестом стиху једанаесте главе Откривења васкрснути кандидати који треба да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде, отпочео је видљиви пророчки испит који мора бити положен пре него што се време милости затвори при недељном закону, а који сестра Вајт поистовећује са испитом иконе звери.

„Господ ми је јасно показао да ће лик звери бити образован пре него што се време милости заврши; јер он треба да буде велики испит за Божји народ, којим ће бити одлучена њихова вечна судбина. Твој став је тако збркана мешавина недоследности да ће само малобројни бити преварени.“

„У Откривењу 13 ова тема је јасно изложена; [Откривење 13:11–17, наведено].“

„Ово је испит који Божји народ мора проћи пре него што буде запечаћен. Сви који су доказали своју верност Богу држањем Његовог закона и одбијањем да прихвате лажну суботу, сврстаће се под заставу Господа Бога Јехове и примиће печат живог Бога. Они који се одрекну истине небеског порекла и прихвате недељну суботу, примиће жиг звери.“ Manuscript Releases, том 15, 15.

Спољашња линија пророштва бива отпечаћена у историји једанаестог стиха једанаестог поглавља Данила, а унутрашња линија бива отпечаћена у Откривењу, једанаестом поглављу, једанаестом стиху. Спољашња линија показује како се лик звери, који представља спој цркве и државе при чему црква управља тим односом, образује током раздобља суда над живима. Унутрашња линија показује како се Христов лик, који представља спој божанства и човечанства, образује током суда над живима.

Реформни покрет трећег анђела и сто четрдесет и четири хиљаде започео је у време краја 1989. године, као што је представљено у десетом стиху једанаесте главе Данила. Тада је започело савршено испуњење дванаесте главе Данила.

И рече: Иди својим путем, Даниле, јер су ове речи затворене и запечаћене до времена свршетка. Многи ће се очистити, убелити и бити кушани; а безбожници ће чинити безбожно; и нико од безбожника неће разумети; али ће мудри разумети. Данило 12:9, 10.

Десети стих једанаесте главе представља почетак „процеса очишћења“, који је први анђеоло представио као бојати се Бога. Стихови једанаести и дванаести представљају место где сто четрдесет и четири хиљаде бивају убелјени. Књига пророка Захарије поистовећује то искуство.

И показа ми Исуса, првосвештеника, где стоји пред анђелом Господњим, и Сатану где му стоји с десне стране да му се противи. И Господ рече Сатани: Господ да те укори, Сатано; да, Господ који је изабрао Јерусалим да те укори; није ли ово главња истргнута из огња? А Исус беше обучен у нечисте хаљине и стајаше пред анђелом. И он проговори и рече онима који стајаху пред њим: Скините с њега нечисте хаљине. А њему рече: Гле, учиних да безакоње твоје пређе с тебе, и обући ћу те у свечане хаљине. И рекох: Нека му метну чисту капу на главу. И метнуше чисту капу на главу његову, и обукоше га у хаљине. И анђеоло Господњи стајаше онде. Захарија 3:1–5.

Овај одломак се испуњава у завршном делу Христовом као Првосвештеника и представља запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде.

„Zaharijino viđenje Isusa i Anđela primenjuje se sa osobitom snagom na iskustvo Božjeg naroda u završnim prizorima velikog Dana pomirenja. Tada će crkva ostatka biti dovedena u veliku kušnju i nevolju. Oni koji drže Božje zapovesti i veru Isusovu osetiće gnev aždaje i njenih četa. Sotona smatra svet svojim podanicima; on je zadobio vlast čak i nad mnogima koji se izdaju za hrišćane. Ali evo jedne malene skupine koja se opire njegovoj prevlasti. Kada bi ih mogao zbrisati sa zemlje, njegov bi trijumf bio potpun. Kao što je uticao na neznabožacke narode da unište Izrailj, tako će u bliskoj budućnosti podstaći bezbožne sile zemlje da unište Božji narod. Od ljudi će se zahtevati da iskažu poslušnost ljudskim odredbama kršeći božanski zakon.“ Prophets and Kings, 587.

„Завршни призори великог дана помирења“ јесу запечаћење најпре сто четрдесет и четири хиљаде, после чега следи запечаћење остале Божје деце која се тренутно налазе у Вавилону.

„Док Божји народ понижава своје душе пред Њим, молећи за чистоту срца, даје се заповест: ‘Скините са њега прљаве хаљине’, а изговарају се охрабрујуће речи: ‘Гле,

скинуо сам с тебе безакоње твоје, и обући ћу ти променљиве хаљине.’ Захарија 3:4. Беспрекорна хаљина Христове праведности ставља се на кушану, искушавану, верну Божју децу. Презрени остатак обучен је у славно рухо, да се више никада не оскрнави поквареностима света. Њихова имена остају у Јагњетовој књизи живота, уписана међу верне свих векова. Одупрли су се лукавствима варалице; рика аждајина није их одвратила од њихове верности. Сада су заувек сигурни од замки кушача. Њихови греси преносе се на зачетника греха. ‘Чиста капа’ ставља се на њихове главе.“

„Док је Сотона износио своје оптужбе, свети анђели, невидљиви, пролазили су тамо и амо, стављајући на верне печат живог Бога. То су они који стоје на гори Сиону са Јагњетом, имајући име Оца Његовог написано на својим челима. Они певају нову песму пред престолом, песму коју нико не може научити осим сто четрдесет и четири хиљаде, који су откупљени са земље. ‘Ово су они који иду за Јагњетом куда год Оно пође. Ови су откупљени између људи, као првенци Богу и Јагњету. И у устима њиховим не нађе се лаж; јер су без мане пред престолом Божјим.’ Откривење 14:4, 5.“

„Сада је достигнуто потпуно испуњење речи Анђела: ‘Чуј сада, Исусе, поглавару свештенички, ти и другови твоји што седе пред тобом; јер су они људи за чудо; јер, гле, ја ћу довести Слугу својега, Клицу.’ Захарија 3:8. Христос се открива као Откупитељ и Избавитељ свога народа. Сада су заиста остатак ‘људи за чудо’, пошто сузе и понижење њиховог ходочашћа уступају место радости и части у присуству Бога и Јагњета. ‘У тај дан биће Господњи изданак на украс и славу, и плод земаљски на величанство и красоту онима који се спасу из Израиља. И ко остане на Сиону и ко претече у Јерусалиму, зваће се свет, сваки који буде записан међу живима у Јерусалиму.’ Исаија 4:2, 3.“ Пророци и цареви, 591, 592.

Запечаћење је други корак у Даниловом „очишћени, убелјени и окушани“. Стихови једанаести и дванаести поистовећују коначни успон и пад Русије, пророчког цара југа, који претходи бици код Панијума у стиховима тринаестом до петнаестом. Када сто четрдесет и четири хиљаде буду имали своје прљаве хаљине уклоњене од Христа у завршним призорима великог дана очишћења, они примају „чисту капу“, што је Данилово унапређење на место трећег владара, заједно са скерлетном хаљином и златним ланцем. То је такође Јосифов дар златног ланца, његово унапређење на место другог владара и дар царског прстена. „Прстен“ представља царски печат којим је владар утискивао своје законе царским печатом.

Дарије је својим печатним прстеном запечатио јаму у коју је Данило био бачен међу лавове.

Тада цар заповеди, и доведоше Данила те га бацише у јаму с лавовима. А цар проговори и рече Данилу: Бог твој, коме непрестано служиш, Он ће те избавити. И донесоше камен, и метнуше га на отвор јаме; и цар га запечати својим прстеном, и прстеном својих великаша, да се ништа не измени у погледу Данила. Данило 6:16, 17.

Јеврејска реч преведена као „печатни прстен“ јесте H5824 у Стронговом речнику, и изведена је од коренске речи која одговара H5823; значи печатни прстен (као урезан). Исус Навин пред анђелом, Данило у јами са лавовима, Јосиф пред Фараоном представљају

запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, што је друга проба у Даниилу дванаест, где они који су били очишћени, потом бивају „убељени“, пре него што буду „окушани“. Ове линије су такође представљене са „Зоровавељем“, „сином Салатилевим“.

У тај дан, говори Господ над војскама, узеху тебе, о Зоровавељу, слуго мој, сине Салатилев, говори Господ, и учинићу те као печатни прстен; јер сам те изабрао, говори Господ над војскама. Агеј 2:23.

Зоровавељ значи потомак Вавилона, а његов отац био је Салатило, што значи „измољен од Бога“. Зоровавељ представља поруку другог анђела, која у последњим данима позива потомство Вавилона у Божје стадо. Чинилац „молитве“ повезан је са сто четрдесет и четири хиљаде, који позивају последње потомство Вавилона да изађе, јер се тај препород остварује једино молитвом.

„Obnova istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Težiti za tim treba da bude naše prvo delo. Mora postojati ozbiljan napor da se zadobije blagoslov Gospodnji, ne zato što Bog nije voljan da izlije svoj blagoslov na nas, već zato što nismo pripremljeni da ga primimo. Naš nebeski Otac spremniji je da da svog Svetog Duha onima koji Ga mole, nego što su zemaljski roditelji spremni da daju dobre darove svojoj deci. Ali naš je zadatak da ispovedanjem, poniznošću, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uslove pod kojima je Bog obećao da će nam dati svoj blagoslov. Obnova se može očekivati jedino kao odgovor na molitvu. Dok je narod tako lišen Božjeg Svetog Duha, on ne može ceniti propovedanje Reči; ali kada sila Duha dotakne njihova srca, tada izložene propovedi neće ostati bez dejstva. Vođeni učenjima Božje Reči, uz ispoljavanje Njegovog Duha, i uz primenu zdravog rasuđivanja, oni koji prisustvuju našim skupovima steći će dragoceno iskustvo i, vrativši se svojim domovima, biće spremni da vrše blagotvoran uticaj.“

„Стари носиоци заставе знали су шта значи борити се с Богом у молитви и уживати у изливању Његовог Духа. Али они силазе са позорнице деловања; и ко се подиже да попуни њихова места? Како је са нараштајем који стасава? Да ли су обраћени Богу? Јесмо ли будни за дело које се одвија у небеској светињи, или чекамо да нека принудна сила дође на цркву пре него што се пробудимо? Да ли се надамо да ћемо видети како је цела црква оживљена? То време никада неће доћи.

„У цркви има лица која нису обраћена и која се неће ујединити у усрдној, истрајној молитви. Морамо појединачно приступити делу. Морамо се више молити, а мање говорити. Безакоње се умножава, и народ се мора поучити да не буде задовољан обликом побожности без духа и силе. Ако будемо усредсређени на испитивање сопствених срца, на одбацивање својих греха и исправљање својих злих склоности, наше душе неће се уздизати ка таштини; нећемо се уздати у себе, имајући трајно осећање да је наша довољност од Бога.“ Selected Messages, књига 1, 121, 122.

Putokaz molitve izložen je u knjizi proroka Danila, gde se opisuje molitva radi razumevanja spoljašnje poruke u drugom poglavlju, kao i molitva radi ispunjenja unutrašnje poruke predstavljene u devetom poglavlju. Zorovaveљ i njegov otac Salatilo predstavljaju zapečaćenje sto четрдесет i четри hiljade pri drugom testu, koji je vidljivi test ikone zveri, koji je takođe unutrašnji

test predstavljen u Otkrivenju, jedanaesta glava, jedanaesti stih, a takođe i spoljašnji test predstavljen u Danilu jedanaesta glava, jedanaesti stih.

Наставићемо да разматрамо једанаести стих у следећем чланку.